

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Det ene minut giver mig kun mulighed for at sige to bemærkninger til fru Rønn Hornbech: For det første talte hun om, at hvis man lægger låg på debatten, så gør man ikke sagen nogen god tjeneste. Jeg har ikke hørt nogen, der vil lægge låg på debatten, og forespørgerne her må selvfølgelig have lov til at føre debatten ud fra deres forudsætninger. Jeg kender ikke nogen her i dette hus, der vil lægge låg på debatten, så den bemærkning var i hvert fald overflødig.

For det andet er der det med, at vi ikke kan modtage nogen, der kan betale sig til at komme her. Jeg skal erindre fru Rønn Hornbech om, hvad hun formentlig nok ved, at det også kostede penge at komme over Sundet i 1943 og 1944. Da min far med kone og fire børn skulle flygte til Sverige, skulle man bruge 12.000 kr., det var en årsløn eller mere end en årsløn for ham. Han havde ikke de penge, men til alt held havde han en velhavende onkel, som stillede pengene til rådighed. Vi betalte for at blive reddet over til et andet land, og Den Danske Lægeforening stillede for øvrigt en halv million kroner til rådighed til samme formål.

Så man kan ikke tillade sig at sige, at folk ikke skal kunne sælge deres habengut eller skaffe sig penge til at flygte, hvis de er forfulgt. Selvfølgelig må de kunne gøre det.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

Det er lidt dobbeltmorsak, når man harcelerer så meget over illegal indvandring og over såkaldte menneskesmuglere. Det er klart, at det ville være rarest, hvis vi kunne undgå menneskesmuglere, men vi er faktisk med til at bygge et system op, således at folk, hvis de er forfulgt, og hvis de vil ud af deres land, næsten er nødt til nogle gange at have hjælp af nogle, der kan organisere en udrejse.

Vi lukker – og det er jo EU's politik, det er den, vi åbenbart så skal til at få store problemer med ved at stå udenfor – faktisk, hvis vi følger EU's politik med handleplanerne, meget bastant for den vej, der er let at komme ind i Europa på – ad luftvejen – og så er der faktisk kun land- og søvejen, og den kræver faktisk en ganske gevaldig organisering, og det er i praksis i virkeligheden ikke altid de bedste mennesker, der organiserer det.

Jeg vil godt lige stille et spørgsmål i forlængelse af den anden debat. Altså når man her fra

Venstres side understreger så meget, at det er vigtigt, at man kun får midlertidige opholdstilladelser, og vi har snakket så meget om, at det er vigtigt, at man bliver integreret, mener Venstre ikke, at det faktisk kan være en meget vigtig forudsætning for integration, at man ved, man kan være i et land og skabe sig et liv og en tilværelse i et land, men at det kan man ikke, hvis man alene skal basere sig på midlertidigt ophold.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jamen jeg er nødt til at sige til hr. Arne Melchior, at hr. Arne Melchior's familie jo netop flygtede til nærområdet. Det, vi vender os imod, er, at man skal rejse fra den ene ende af verden til den anden ende af verden. Det er ikke en naturlig forståelse af flygtningepolitikken, at det skal være på den måde, og derfor foreslår vi, at flygtninge opholder sig i nærområderne, gerne med finansiering af EU.

Og det er faktisk også et svar til hr. Knud Erik Hansen, som så siger, at hvis man kun giver midlertidig opholdstilladelse i 7 år, hvad så med integrationen. Den diskussion har vi haft mange gange før, hr. Knud Erik Hansen kom i Folketinget, og jeg har altid medgivet, at det er et dilemma. Det er det; det vil jeg ikke rende fra.

Men derfor har vi jo også den opfattelse – og vi har jo ikke villet modvirke integrationsloven – at når udlændinge så har fået opholdstilladelse i Danmark, skal de selvfølgelig først og fremmest behandles ordentligt. Men de skal også tilskyndes til en integration, så længe de er her, og de skal også have lov at få færdigheder netop med henblik på, at de så er dygtigere, når de vender tilbage.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Ja, det er da rigtigt, at min familie og jeg og mine trosfæller flygtede til et land i nærområdet, fordi vi var så heldige, at der var et naboland, som var neutralt, og som ville modtage os. Det er jo ikke tilfældet alle steder.

Men det var for øvrigt ikke det, jeg diskuterede med fru Rønn Hornbech, altså hvor vi flygtede hen. Jeg konstaterede, at det kostede en årsløn for en familie at komme over Sundet. Og derfor protesterede jeg imod fru Rønn Hornbechs – det var i min bedste mening – i mildeste fald overflødige bemærkninger om, at